Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26946
Copyright: Admont, Benediktinerstift

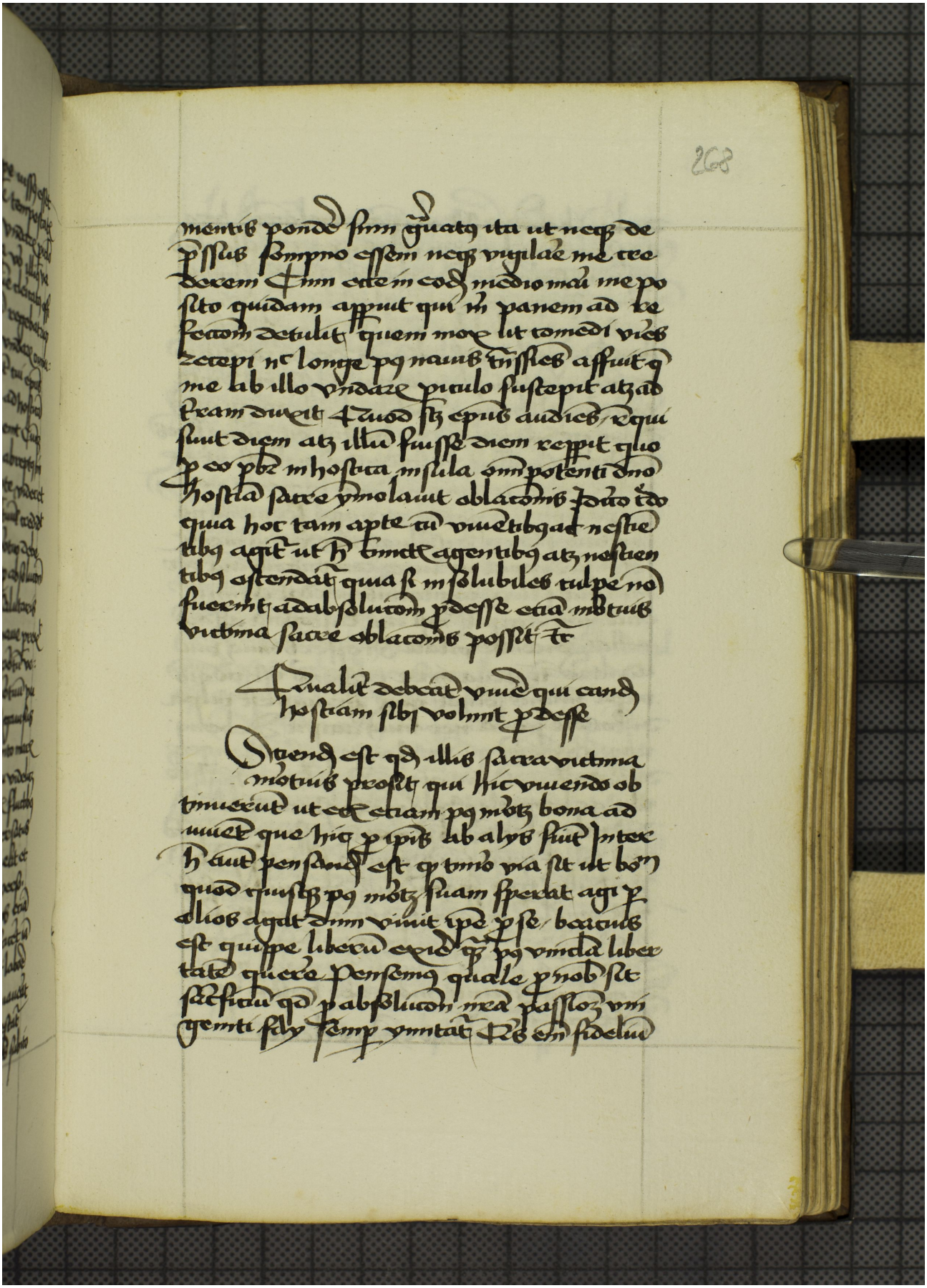

268

mentis pondere sum quatenus ita ut neque de
pissus sempiterno essem neque vigilare me tre
derem Cum ecce medio mei me po
sito quidam apparuit qui in panem ad te
ferendum detulit quem more ut comedi vires
recepi nec longe per manus tuas assistens
me ab illo vendace periculo suscepit atque ad
pream duxit Quod sic cpus audiens requi
sivit diem atque illud fuisse diem recepit quo
per eo pbr in hostia in sula omni potenti dno
hostia sacre immolavit oblationis Pdo ido
quia hoc tam apte cui vnuctibgat nestre
tibi agit ut hi tmcte agentibi atque nestren
tibi ostendat quia si in solubiles culpe no
fuerint ad absolutionem pdesse etiam mortuis
victima sacre oblationis possit tc

Qualiter debeat vnuq qui cand
hostiam sibi volunt pdesse

Quarendum est qd illis sacra victima
mortuis prosit qui hic viuendo ob
tinuerunt ut ecce etiam per mortem bona ad
uinet que hic per ipsis ab alijs fiunt inter
hi autem pensandum est per tmo via est ut bonum
quod iustus per mortem suam sperat agi per
alios agat dum viuit ipse per se beatus
est quippe liberum esse Quid per vinculum liber
tatis quere Pensemq quale prinob sit
sacrificium qd pro absolutione mea passus vm
gemiti sibi semper vinitat Ecce enim fideliu